

Teresa Łaszczyńska, Krzysztof Owczarek

Łódź, ul. Szczecińska. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 17, 126

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Łódź
ul. Szczerbińska
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadziła mgr Teresa Łaszczewska przy udziale Krzysztofa Owczarka. Drugi sezon badań. Finansował MKZ w Łodzi. Cmentarzysko kultury przeworskiej.

Celem badań było ustalenie zasięgu omentarzyjska kultury przeworskiej od strony południowo-wschodniej. Przekopano obszar 1,7 ara. Stwierdzono występowanie warstw identycznych z warstwami wykopu wykonanego w 1981 r. Odkryto tylko dwa groby popielnicowe. Grób nr 16 wystąpił bezpośrednio pod warstwą humusu, natomiast górne partie zniszczonej popielnicy grobu nr 17, występujące w postaci ułamków ceramiki i rozrzuconych kości ludzkich, zaobserwowano już w warstwie humusu. W obu pochówkach nie stwierdzono występowania zarysów jam grobowych, ani też szczątków stosu pogrzebowego. Poza obiektami znaleziono ok. 130 ułamków naczyń ręcznie lepionych, żelazny grot oszozepu i przedmiot gliniasty.

Materiały uzyskane podczas prac w 1981 i 1983 r., jak również pochodzące z odkryć przypadkowych, dokonanych przez pracowników omentarza rzymsko-katolickiego w latach 1980 - 1982 /ogółem 17 grobów, w tym 16 ciałopalnych i 1 prawdopodobnie szkieletowy oraz wiele zabytków luźnych/, detują wstępnie stanowisko w granicach faz B₂/C₁ - C₂.

Badania wykopaliskowe na stanowisku 1 nie będą kontynuowane z powodu nikłych wyników sezonu badawczego w 1983 r., niewspółmiernych do trudu odgruzowywania powierzchni eksplorowanego terenu.

MASOINKOWO, gm. Inowrocław
woj. bydgoskie
Stanowisko I

patrz neolit

MASŁOMĘZ
woj. zamojskie
Stanowisko 15

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
Katedra Archeologii Polski
w Lublinie

Badania prowadził dr Andrzej Kokowski. Finansowało Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków w Zamościu. Czwarty sezon badań. Omentarzyjsko brytyjska kultury ziemianowskiej, okres wpływów rzymskich faza C4b-D; osada/?/ kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej - neolit.

Badania prowadzono na powierzchni 109,5 m². Odkryto dalszych 17 grobów, w tym jeden zwiszczy. Wśród pozostałych dwa to obiekty ciałopalne, reszta inhumowane. Uchwycono krawędź wschodnią omentarzyjską. Ponadto odkryto trzy obiekty o niewiadomym przeznaczeniu, nie zawierające elementów antropogenicznych.

Spśród 15 grobów "szkieletowych" 7 to pochówki niemowląt i osesków, z których jedynie dwa posiadały symboliczne wyposażenie. Odkryto też trzy kompletne szkielety osobników starszych - w tym jeden bez wyposażenia. Pozostałe to groby z odkształconymi układami szkieletów. Stwierdzono składowanie najczęściej jedynie dolnych partii szkieletów.

Przykrywająca omentarzyjsko warstwa ciałopalenia największą miąższość posiada w jego środkowej części /około 10 - 12 cm/, przy obrzeżach zaś jedynie 5-8 cm. Godnym uwagi jest fakt odkrywania w niej większej ilości fragmentów naczyń szklanych w jej południowej części.

Zo względu na wyposażenie należy zwrócić uwagę na grób nr 60 zawierający między innymi zapin. A 167 i klamerkę esowatą typu "B" J. Kmlacińskiego - szkielet znajdował się w układzie odkształconym; oraz grób nr 66 zawierający między innymi srebrną zapinkę kuszowatą z długą nartwą sprężyną, potrzebne wisiorzki waderkowate i toczony paciorki burmistrzowskie.

w warstwie ciałopalenia odkryto rzadkie dla ziem polskich fragmenty naczyń szklanych w typie "aufgelegten Nuppen".

Materiały są przechowywane w Katedrze Archeologii UMCS.

Badania będą kontynuowane.